

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ

Από δημοσίευμα στην Έντυπη Έκδοση της Ελευθεροτυπίας, Πέμπτη 2 Ιανουαρίου 2014

Η Άννα Παντελιά φοιτήτρια του τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών καλύπτει με το φακό της τις εργασίες στο CERN και μιλά στην Ελευθεροτυπία για τις εμπειρίες της. Ξεκίνησε το 2012 κάνοντας την πρακτική της ως φωτογράφος στο γραφείο Τύπου του οργανισμού (στο πλαίσιο του προγράμματος Leonardo) όπου και εργάζεται μέχρι σήμερα. Λόγω της παύσης του πειράματος για λόγους συντήρησης, τον τελευταίο χρόνο εκτελούνται καθημερινά εργασίες τόσο στον LHC όσο και στους ανιχνευτές. Η κάλυψη των εργασιών, τόσο φωτογραφικά όσο και μέσω βίντεο, δίνει τη δυνατότητα στο κοινό να δει τις εγκαταστάσεις, το πώς λειτουργεί το πείραμα και να αντιληφθεί το μέγεθός του. Εκτός αυτού, η Άννα Παντελιά καλύπτει επίσης σχεδόν καθημερινά επισκέψεις πολιτικών προσώπων, ανθρώπων από τον επιστημονικό και εκπαιδευτικό τομέα, όπως επίσης και από τον καλλιτεχνικό τομέα.

Η ΑΝΝΑ ΠΑΝΤΕΛΙΑ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΤΗΣ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ CERN ΚΑΙ ΜΙΛΑ ΣΤΗΝ «Ε» ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΤΗΣ

Φωτογραφίζοντας το πείραμα του αιώνα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΙΟΥΣΗ

Μια Περιστεριώτισσα στους λαβύρινθους του CERN. Ξεκίνησε κάνοντας την πρακτική της ως φωτογράφος στο γραφείο Τύπου του οργανισμού. Λόγω της παύσης του πειράματος για λόγους συντήρησης, τον τελευταίο χρόνο εκτελούνται καθημερινά εργασίες τόσο στον LHC όσο και στους ανιχνευτές. Η κάλυψη των εργασιών, τόσο φωτογραφικά όσο και μέσω βίντεο, δίνει τη δυνατότητα στο κοινό να δει τις εγκαταστάσεις, το πώς λειτουργεί το πείραμα και να αντιληφθεί το μέγεθός του.



Εκτός αυτού, καλύπτει επίσης σχεδόν καθημερινά επισκέψεις πολιτικών προσώπων, ανθρώπων από τον επιστημονικό και εκπαιδευτικό τομέα, όπως επίσης και από τον καλλιτεχνικό τομέα.

Η Άννα Παντελιά, μια Ελληνίδα που μας γεμίζει με χαμόγελα και αισιοδοξία, αυτό τον καιρό γράφει την πτυχιακή της και αν όλα πάνε καλά θα αποφοιτήσει τον Φλεβάρη. Είναι στα ΤΕΙ Αθήνας, στο Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών, αλλά η εμπειρία που καθημερινά αποκτά από το τούνελ του επιταχυντή στο CERN της Ελβετίας είναι τεράστια.

«Με τη φωτογραφία άρχισα να ασχολούμαι από τα 15-16» μας λέει. «Θυμάμαι πως είχα ξεκινήσει να φωτογραφίζω ό,τι μου τραβούσε την προσοχή με την οικογενειακή φωτογραφική μηχανή τσέπης. Πριν τελειώσω το σχολείο είχα αποφασίσει να μην πάω στη πενταήμερη και να κρατήσω τα χρήματα για να πάρω την πρώτη μου φωτογραφική μηχανή. Θεωρώ τον εαυτό μου πολύ τυχερό που βρήκα νωρίς τι ήταν αυτό που θέλω να κάνω στη ζωή μου. Πριν φύγω για την Ελβετία δούλευα part time ως πωλήτρια, ενώ παράλληλα σπούδαζα. Πέρσι είχα την ευκαιρία να γνωρίσω πολλούς πρόσφυγες και μετανάστες και να μάθω τις ιστορίες τους και οφείλω να ομολογήσω ότι για μένα αυτοί είναι ήρωες της ζωής».



«Απαθανατίζοντας λοιπόν το αποτέλεσμα μιας συλλογικής δουλειάς στην οποία έχουν αφιερώσει την καριέρα τους τόσο άνθρωποι, δεν μπορεί να είναι παρά τιμητικό», λέει η Άννα Παντελιά-

Πώς πήγατε στο CERN;

«Στο CERN βρέθηκα χάρη σε έναν από τους λίγους Έλληνες καθηγητές που πραγματικά δίνει την ευκαιρία σε Έλληνες φοιτητές να έρθουν σε επαφή με την ευρωπαϊκή επιστημονική κοινότητα και να μεταλαμπαδεύσουν τις γνώσεις τους σε αυτήν, τον κύριο Ευάγγελο Γαζή. Παρ' όλα τα προβλήματα της ελληνικής δημόσιας εκπαίδευσης, πιστεύω ότι υπάρχουν καθηγητές και φοιτητές που προσπαθούν να κρατήσουν το καλό επίπεδο γνώσης που ήδη υπάρχει στα πανεπιστήμια, ακόμα και τώρα που τα ελληνικά πανεπιστήμια βρίσκονται σε στάδιο διάλυσης. Τα δημόσια πανεπιστήμια μπορούν να ανοίξουν πόρτες, αρκεί να υπάρχει ενδιαφέρον από τη μεριά των φοιτητών».

- Πώς νιώσατε όταν φωτογραφίζατε το Μεγάλο Επιταχυντή Αδρονίων;

«Η πρόσβαση στον LHC, λόγω των μέτρων ασφαλείας, είναι πολύ περιορισμένη· έπειτα από μια σειρά εκπαιδεύσεων μου δόθηκε η δυνατότητα να τον δω από κοντά και να τον φωτογραφίσω. Ο LHC είναι αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς και μελέτης επιστημόνων, τεχνικών και φοιτητών από χώρες απ' όλον τον κόσμο, είναι λοιπόν ένας από τους λίγους λόγους που έρχονται κοντά τόσες διαφορετικές εθνικότητες για καλό σκοπό. Φωτογραφίζοντας λοιπόν το αποτέλεσμα μιας συλλογικής δουλειάς στην οποία έχουν αφιερώσει τη καριέρα τους τόσο άνθρωποι, δεν μπορεί να είναι παρά τιμητικό».

- Ποια προσωπικότητα σας εντυπωσίασε από την πανεπιστημιακή κοινότητα εκεί;

«Η αλήθεια είναι ότι ακόμα δεν έχω προλάβει να γνωρίσω τους πάντες, αλλά μπορώ να πω ότι ο γενικός διευθυντής του CERN, Rolf Heuer, είναι από τις προσωπικότητες που με εντυπωσίασαν. Με εντυπωσίασε η απλότητά του και το χιούμορ του, που είναι πάντα πολύ ευρηματικό, παρά το φόρτο εργασίας».

- Αλησμόνητη φωτογραφία του 2013;

«Οι εικόνες των νεκρών παιδιών μετά τη χημική επίθεση του περασμένου Αυγούστου στη Συρία και η εικόνα του νεκρού αγκαλιασμένου ζευγαριού στα ερείπια μετά την κατάρρευση κτηρίου στη Σαβάρ δεν μπορούν παρά να με συγκλονίσουν. Η πιο συγκλονιστική εικόνα για μένα είναι η εικόνα που πάρθηκε από το διαστημικό σκάφος Cassini της NASA στις 19 Ιουλίου, η οποία απεικονίζει τη Γη όπως φαίνεται από τον Κρόνο. Στην εικόνα υπάρχει ένα λευκό βέλος που δείχνει μια μικρή λευκή κουκκίδα, ίσως λίγο μεγαλύτερη από ένα ρίχελ της οθόνης του laptop, αυτή είναι η Γη. Κατά τη γνώμη μου αυτή η εικόνα είναι η απάντηση σε

όλες τις εικόνες φρίκης, καταστροφής, μισαλλοδοξίας και ρατσισμού. Στο βιβλίο του "Pale Dot Blue" ο αστρονόμος Carl Sagan μιλά γι' αυτή την κουκκίδα: Από αυτό το μακρινό πανοραμικό σημείο, η Γη μπορεί να μη φαίνεται ότι έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Για εμάς όμως είναι διαφορετική. Σκεφτείτε ξανά αυτή την κουκκίδα. Αυτό εδώ. Αυτό είναι το σπίτι μας. Αυτό είμαστε εμείς».

- Τι κρατάτε από την Ελλάδα στην καρδιά σας;

«Τη ζεστασιά των Ελλήνων, το πάθος που έχουν για ό,τι αγαπάνε και την αλληλεγγύη. Δεν ξεχνώ ποτέ την Ελλάδα και την έχω πάντα στην καρδιά μου, όπου και να πάω».

- Η ευχή σας για το 2014;

«Ελπίζω το 2014 να μας βρει όλους υγιείς, πιο χαμογελαστούς, με τους ανθρώπους που αγαπάμε, και να δοθούν σε όλους οι ευκαιρίες που τους αξίζουν. Μια συμβουλή που θα έδινα, ειδικά στα παιδιά που τώρα ξεκινάνε να κάνουν πράγματα στη ζωή τους όπως εγώ, είναι να έχουν αυτοπεποίθηση, να πιστεύουν στις δυνάμεις τους, λιγότερο φόβο για το μέλλον και να κάνουν κάτι που πραγματικά αγαπάνε».